

Een afftreksel der bladeren wordt tenminste met dat doel gebezigd. Als ik goed ben ingelicht, maakt onze pharmacopoea er nog geen melding van. Wellicht dat dit middel, na onderzoek, nog eens wordt waardig gekeurd er in opgenomen te worden. Misschien staat het gehalte aan appelzuur, waardoor de *Crassulaceae* bekend zijn, met deze geneeskracht in verband. Wellicht zou een pharmaceut onder de lezers ons daaromtrent willen inlichten. Voor een en ander dien aangaande houden we ons aanbevolen.

DE V. S.

---

## EEN ROOVER UIT DE INSECTENWERELD.

---

Hoe het insect in quaestie heet weet ik niet. Ik zal trachten een duidelijke beschrijving te geven van den roover en zijn doen en laten. Misschien, dat dan één van de entomologen onder de lezers, op den naam van het dier komt.

Mijn aandacht werd het eerst er op gevestigd, toen ik na een langen tijd afwezig geweest te zijn, de planten nakeek en in de aarde van sommige bloempotten talloze gaten ontdekte. Terwijl ik er nog naar stond te kijken en te gissen, hoe dit verschijnsel te verklaren, vloog een insect op den rand van den pot en toen in een van de openingen, bovengenoemd. Na eenigen tijd kwam het dier er weer uit en vloog weg. Spoedig kwam het beestje echter weer terug, maar nu met buit. Bij nader toezien, bleek de buit te zijn een *Krekel* of *Djankriek*. De roover kroop met zijn buit in een van de gaatjes. Ik haalde het plantje uit den pot en gooide het potje onderstboven. Voorzichtig haalde ik de aarde uit elkaar. Voor ik het verhinderen kon, vloog de roover weg. Twee djankrieks door het roofdier daar gedeponeerd liet hij echter achter en werden dus verbeurd verklaard. Ik deed ze in een stopflesch met aarde. Andere potjes werden ook onderstboven gehaald en overal haalde ik één of meer krekels uit. Sommige, die pas gevangen schenen te zijn, waren in een toestand van verdooving andere, die blijkbaar al langer in den grond zaten, waren springlevend.

In een volgend nummer hoop ik een doorsnede-teekening te geven van de aarde in den bloempot. In vond n.l. in den grond een stelsel van kanalen, waarvan sommigen uitliepen in ongeveer ronde holten. De krekels bevinden zich in laatstgenoemde verwijdingen. Ze zijn als 't ware veroordeeld tot celstraf, echter heb ik niet kunnen nagaan of ze daar nog gevoed worden.

Ik heb reeds gezegd, dat ik de krekels in een stopflesch deed. Ik gaf ze allerlei voer o.a. rijst. De krekels aten niet van het overvloedige maal, wat ik hen voorzette. Ik had de aarde vochtig gemaakt, opdat ze niet zouden verdrogen.

De krekels gingen één voor één dood en ik gooide ze weg, wat me later speet. Waarom het jammer was, zullen we straks zien. Op een ochtend ging ik inplaats van 's morgens 8 uur om 12 uur naar de krekels kijken.

Weer was er een gestorven en deze lag op den rug, waardoor ik meteen iets op zijn borst bemerkte. Met een vergrootglas bekeek ik het stipje, dat mijn nieuwsgierigheid had gaande gemaakt. Het bleek een made te zijn, die als een zuiger op en neer ging. Het beestje zoog blijkbaar het lijk van den krekel uit. Het onderlijf van den krekel was opengebarsten. Waarschijnlijk was de made daaruit gekropen. 's Middags, toen ik weer kwam kijken, was de made aanmerkelijk gegroeid. Ze was nu met het ongewapende oog duidelijk

te zien. 's Morgens had ze zich tegen den wand van de stopflesch vastgezet. De krekel was heelemaal uitgezogen. Alleen 't *Chitine*-omhulsel was nog te zien. De laatste krekel was nu ook dood. Met het vergrootglas kon ik ook weer een made zien, die zich als de eerste, den volgenden morgen tegen den wand had vastgezet. Op welke manier ze zich vastzetten kon ik niet ontdekken. De verdere lotgevallen van de made hoop ik een volgende maal te vertellen.

Van 't volwassen insect dat ik zag voorloopig nog dit, 't heeft vier vliezige vleugels en een dunne taille, misschien is het een *graafwesp*.

F. H. KROET.

(Wordt vervolgd).

---

## TROPIESE GROTEN.

---

In aflevering 9 van dit tijdschrift staat een schrijven van den heer M. BEQUAERT te Brugge afgedrukt, waarin deze inlichtingen en materiaal vraagt uit grotten van Java. In dit schrijven laat de heer BEQUAERT doorschemeren, dat nog ongeveer niets over tropiese grotten bekend is, en dit is toch niet geheel waar. Juist in de laatste jaren zijn verschillende artikelen verschenen over het dieren- en speciaal het insectenleven in de grotten van Java. Het materiaal werd door den heer ED. JACOBSON in verschillende plaatsen bijeen gebracht en men heeft den heer JACOBSON slechts eens aan 't werk gezien te hebben om te weten, dat waar hij verzameld heeft, het gebeurt, zoals ik het nooit een ander heb zien doen. Dit materiaal is naar het Leidse museum gezonden en door verschillende onderzoekers bewerkt. Hijzelf schreef er indertijd een interessant overzicht van, dat meen ik, in het *Tijdschrift voor Entomologie* verschenen is. Pas onlangs heb ik een door den heer JACOBSON beschreven grotten bezocht en het interessante leven der grot-insecten van dichtbij kunnen gadeslaan alles was precies zo, als beschreven was. Het aantal soorten insecten is echter niet zo buitengewoon groot, wel op enkele plaatsen het aantal individuen van een soort.

Ik zou daarom niet het onderzoek van deze grotten willen afraden, maar wel het opzenden van het materiaal naar den heer BEQUAERT. Niet omdat ik iets heb tegen het zenden van het materiaal aan buitenlanders, maar omdat men nu alle kans heeft, dat het zelfde materiaal nog eens bewerkt wordt en zo onnoodig nieuwe namen worden gegeven aan dieren, die reeds beschreven zijn. De heer BEQUAERT kan zooals hij zelf opmerkt toch niet alle insecten-orden bewerken en moet het dan weer aan andere opzenden. Men doet beter zich of tot den heer ED. JACOBSON te wenden, die op dit oogenblik in het gebergte achter Padang rondzwerft, of het direct naar het Leidse museum te zenden.

Tevens maak ik van de gelegenheid gebruik nog iets te zeggen over het zenden van materiaal, naar personen in Europa. Men kan niet te voorzichtig daarmede zijn. Velen verzamelen slechts insecten op dezelfde manier, waarop ook postzegels verzameld worden en men hoort later niets meer daarvan, krijgt op brieven geen antwoord. Vooral als zo van allerlei insecten gevraagd worden, moet men oppassen. Vraagt iemand dieren van een bepaalde groep, dan heeft men meer kans een ernstig werker voor zich te hebben.

Aan een naamgenoot van den heer BEQUAERT, ook te Brugge, zond ik indertijd, zeer interessante wespen uit gallen gekweekt. Ik was toen pas hier, en heb er nu groten